

indrettet Loven ſaaledes, at enhver Forandring i den var umulig. Hvad det har ladet ſtaa af de Forandringer, der kom ind ved Sagens 3die Behandling her, er ſaa ubetydeligt, at det langtſra giver, hvad vi ſatte Pris paa. Jeg ſkal derfor meget anbefale, at de ſtillede Endringsforſlag vedtages, navnlig de, der ere ſtillede til §§ 2 og 19. Der er et Forſlag til § 6, ſom jeg for mit Bedkommende frafalddt under Sagens 3die Behandling, og jeg maa ſige, at jeg ikke tillægger det nogen ſtor Vægt, men jeg ſer heller ikke, hvorfor vi ſkulle frafalde det under de Omſtændigheder, hvorunder Sagen nu ſtaar. Det ſidſte Forſlag, til § 21, indſer jeg klart maa være af væſentlig Betydning for Lovforſlaget; thi dette afſtjærer, ſom det nu er, de private Foretagender enhver Ret. Derfor bør det Endringsforſlag, der er ſtillet til § 21, efter min Mening abſolut vedtages, og jeg maa ſtærkt anbefale de Herrer at vedtage Endringsforſlagene, ſelv om vi ellers vilde udsætte os for, at Loven ikke udkommer.

Steenſtrup: Jeg ſkal blot kortelig bemærke, at naar der Klages over, at naar blot et af Endringsforſlagene vedtages, falder Loven bort, maa det erindres, at de to Forſlag, der ere ſtillede til §§ 2 og 19, gaa ud paa, hvad der af Retferdighedshenſyn blev forlangt iſſor, og det var det, der blev opſtillet fra de Egne, ſom vare blevne overſvømmede, og ſom gavede Anledning til Loven. Alſaa, ſaar man ikke de Beſtemmelſer, ſom egentlig vare Diemedet med Loven, ſaa er ſelve dennes Diemed ikke opnaaet. Jeg ſkal tillige gjøre opmærksom paa, at blandt de 5 Medlemmer, der have ſtillet Forſlagene, er der 3, ſom repræſentere de Diſtrikter, ſom fra alle Sider ere anerkjendte at have lidt meſt. Naar diſſe 3 Medlemmer blandt Andre mene, at denne Lov ikke vil være til Lykke, men til Fordærvelfe, forekommer det mig at maatte have megen Vægt.

Judenrigsminiſteren: Jeg ønsker blot at ſige, at det forekommer mig, at en Uvillie over Landſthingets Afſtemning ikke for de Herrer bør være noget Motiv til at forkaſte Loven. De Herrer vide, at jeg kæmpede for det, der her var vedtaget, ſaa godt ſom jeg formaadede, men at jeg tabte Slaget med 1 Stemme. Jeg tillader mig imidlertid at tro, at de Endringsforſlag, ſom de Herrer ſatte ſaa ſtor Pris paa, ikke i Pragis vilde viſe ſig at have den Værdi, ſom de Herrer tillægger dem, og der er jo i ethvert Tilfælde en Mulighed for, at et ſenero Lovforſlag om Diger, maaffe om Inddæmningsdiger, kan vinde en heldigere Tilflutning i Landſthinget, end dette har vundet. Men jeg tror for mit Bed-

kommende, at man ſkader ikke ſaa ſaa Interesjer ved i dette Dielſik at lade det Lovforſlag falde, ſom her foreligger. Det være mig tilladt at ſige de Herrer, at jeg tror, at de ved fremtidige Behandlinger af Digelove vilde ſtøde paa ganſke andre Banſteligheder med at bringe dem gennem Thingene, end dette Lovforſlag forholdsvis har mødt. Jeg holder mig overbevist om, at de Betragtninger, ſom de ærede Herrer her gjøre gjældende, til enhver Tid vilde finde en aldeles afgjort Modſtand i det andet Thing. Maa jeg alſaa give et Raad, ſaa ſiger jeg, at det forekommer mig, at de, der mene, at der i dette Lovforſlag indeholdes et ikke lidet Fremſkridt mod Muligheden af at faae Beſtyttelſesdiger tilveiebragte, ſkulle tage det, thi jeg tror ikke, at der atter ſaa let vil viſe ſig Leilighed for dem til at faae det.

Berg: Ja, naar vi høre det fremsætte, at det kan ikke hjælpe at gjøre nogen Modſtand, thi ſaa vil det høie Landſthing ikke røre ſig af Stedet, ſaa have vi jo Grunde nok for at gaa ind paa et Forſlag. Jeg tror imidlertid ikke, at det er meget vel ſikket til under de nuværende Forhold at faae os ſjernede fra det, vi tro i og for ſig er rigtig, og jeg er heller ikke tilhjelplig til at tro, at man fremdeles ſkal komme til at anføre Vægten af Landſthingets Afſtemning mod os paa en ſaa eksklusiv Maade, ſom det er ſket her og ved andre Leiligheder. Vil man abſolut tvinge det frem paa den Maade, vil man jo ſøge mer og mer at bringe til klar Forſtaaelfe, at vor Forfatning ikke kan bruges, og det troede jeg dog ikke var Meningen. Ganſke viſt ere vi her et Underhus, men i den Forſtand ere vi dog ikke et Underhus, at vi ſkulde hvide os under de Grunde, ſom hentes fra andet Sted. Jeg tror, at det er rigtigſt, at vi tage Sagerne for og behandle dem ſaaledes, ſom vi tro, at det i og for ſig er fornuftigſt og rigtigſt.

Judenrigsminiſteren: Jeg vil kun ſige, at det ikke forekommer mig, at der var nogen Anledning til de Bemærkninger, ſom det ærede Medlem gjorde i dette Dielſik; men i alt Fald, om jeg tror at kjende Stemningen noget bedre end det ærede Medlem, ſaa er det, fordi jeg har forhandlet med begge Thingene og har gjort mig ganſke uſedvanlig og overordentlig Umage for at ſætte de Ting igjennem, ſom herfra ønskedes. Selvfølgelig har jeg en Glæde af, om Lovforſlaget gaar igjennem, den Ting er klar; det veed man ogſaa i det andet Thing, og naar man ſaa ikke desmindre har vedtaget Beſtemmelſer, ſom man maatte ſige vilde gjøre Lovens Udkommen umulig, deſom man ikke vilde tage dem her, ſaa vidner dette om den Modſætning, der er i Landſthingets Betragtning af diſſe Sager, til den Be-